

На вході — свічка у руці — покійник,  
Який, померши, повернувся до тьми  
Й — провідника назад — малу дитину,  
Що — світ за світом — скіпкою легкою.

На помах палички буття зникає.  
Ще вікна сяють, та за світлом — темінь.  
Мурують ніч — лиш кельми блиск — титани,  
Де вершник, наближаючись, задкує.

Дедалі глибші мороку долоні.  
Джерела чути. Збоку десь долина  
Тріпоче крильцями, — як вдих, — метелик. —

На купи найтривкіше позмітало.  
Шугне — і вирве очі і нутро. —  
І тільки вічність, що не знає втрат.